

Formålet er jo at nedbringe affaldsmængden samt ressourceforbruget i forbindelse med emballager, men også at give et incitament til at bruge mere miljøvenlige emballager. Og det er det sidste, der med miljøindekset bliver en mulighed.

Samtidig får vi samlet tre beslægtede love i én ved at overføre bestemmelserne omkring afgifter på engangsservice og på pvc-folier til emballageafgiftsloven.

Særligt med hensyn til engangsservice får vi rettet op på flere pudsige forhold i relation til afgiftens sigte. I den nuværende lovgivning er engangsservice primært anvendt til erhvervsmæssig brug fritaget for afgift, og det giver det pudsige forhold, at den rektangulære paptallerken, som vi møder ved pølsevognen, ikke er pålagt afgift, mens den runde paptallerken, som måske mere er anvendt privat, er pålagt afgift.

Eller et andet eksempel: Det store halvliters plasticrus har ingen afgift, mens det lille plasticrus har afgift. Det er ikke logisk.

Derfor ophæves den erhvervsmæssige fritagelse, sådan at uanset om tallerkenen er rund eller firkantet, så er der afgift på materialet.

Den øvelse giver selvfølgelig umiddelbart øgede udgifter, og derfor hæver vi samtidig bagatelgrænsen fra i dag 2.500 kr. til 5.000 kr., altså en fordobling. Dette vil komme 200 små erhvervsdrivende til gode.

Et andet forhold omkring engangsservicet, som ændres, er, at det i dag er en værdibaseret afgift, dvs. at afgiften afhænger af prisen på varen, hvor det nu foreslås, at den skal være vægtbaseret.

Denne ændring finder sin klare berettigelse dels i ønsket om at give incitamenter til at nedbringe ressourceforbruget og affaldsmængden, hvilket afsættet i vægten vil bidrage til, dels at når man benytter en markedsmodel til et miljøpolitisk sigte, så er det mest sigtetsmæssige ikke en afgift, der på én gang er afhængig af og samtidig er inkluderet i prisfastsættelsen. Derfor ændres der nu til en vægtbaseret afgift.

Meget mere kunne siges, men afslutningsvis bør det siges, at strukturerne og materialetyperne forbliver som i dag. Ændringen er den helt store, at der ud over det nuværende vægtparameter kommer et miljøindeks som parameter for afgiftens størrelse. Det er et stort skridt i en miljømæssig retning.

Alt i alt er der grund til at rette en stor cadeau til de embedsfolk, som har knoklet miljøindekset sammen, og til den regering, som har vist

modet og viljen til at tænke visionært på miljøets og kommende generationers vegne. Socialdemokratiet kan varmt støtte lovforslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Nu skal vi så til det igen: diskutere emballageafgifter. For mange af os, i hvert fald for nogle af os, der har siddet i det her hus i nogle år, bringer det visse mindelser frem om uigennemtænkthovsalovgivning.

Jeg vil godt først knytte et par kommentarer til den procedure, der har været i forbindelse med forslagets tilblivelse.

Da vi behandlede lovforslaget, der hed L 90 – og det var så nummer to forslag, altså opfejningsforslaget på det oprindelige lovforslag om emballageafgift – da lovede skatteministeren, at der skulle nedsættes en arbejdsgruppe, som kunne komme med et udspil. Den arbejdsgruppe blev nedsat i november måned sidste år.

Det var vel oprindeligt meningen, at arbejdsgruppen skulle være færdig med sit udspil, så det kunne blive fremlagt i foråret. Det var så Miljøstyrelsens arbejdsgruppe eller i hvert fald en arbejdsgruppe, der havde sit udspring i Miljøstyrelsen.

Men forslaget blev rent faktisk først sendt ud i høring i august måned, og der var en meget kort høringsfrist på det tidspunkt, nemlig den 12. september. Der blev dog senere givet en forlængelse til den 26. september på Miljøstyrelsens udspil.

Men allerede inden høringssvarene på Miljøstyrelsens oplæg forelå, sendte skatteministeren sit lovforslag til høring med en frist på 7 arbejdsdage; 7 arbejdsdage til at melde tilbage på et meget kompliceret teknisk forslag. Det finder vi fra Venstres side fuldstændig uacceptabelt.

Jeg har jo også bemærket, at den aftale, vi har haft om, at testpanelet skulle inddrages i vurderingen af de her forslag, ikke er fulgt, og at testpanelet altså ikke har haft dette forslag til vurdering. Så skriver ministeriet i bemærkningerne, at testpanelet jo så efterfølgende kan komme med sine vurderinger.

Jeg synes, det er en despekt over for de virksomheder, der bliver ramt af forslaget. Jeg synes, at det er fuldstændig uacceptabelt.

I lovforslaget lancerer man nu et nyt begreb, der hedder et miljøbaseret indeks, hvorefter man så skal beregne afgifterne. Det synes jeg faktisk lyder meget sympatisk, og det lyder egentlig også meget rigtigt.